

{ אז נדברו }

פרשת יתרו תשפ"ג | לסדר: "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש" | גליון מספר: 592

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

והיום נדבר על הצ'לונטיה... בתאבון...

לאחרונה ישנה תופעה שצוברת כל הזמן תאוצה... תופעת הצ'לונטיה!!!

מידי ליל ששי המוני צעירים ומבוגרים יוצאים בהמוניהם להשקית את רעבונם בצלחת צ'לונט מהבילה עם חתיכת בקר הראויה להתכבד וקישקע שאינם יוצאים מבני מעיים לעולם... אה... אמחיה... אז אמנם היו כמה שאמרו לי... נו... תכתוב על זה... מה זה צריך להיות וכו'... אבל מה אעשה... עושה לי טוב בלב לראות יהודים שאוכלים... בפרט אם טעים להם... וכ"ש אם יש עוד כמה יהודים שעוד מתפרנסים מזה על הדרך... רק כמובן שצריך להיזהר מהפירצה החמורה של הצ'לונטיה שאין להם חותמת כשרות שחוף מפריצת גדר שיש בזה... יש בזה גם חששות מוכחות של איסור והיתר... וכמובן שצריך גם לקחת בחשבון את הלאו של זולל וסובא שהרמב"ם אומר שזה נאמר לאו דווקא בבן סורר ומורה... אבל זה כבר חשבון נפש אישי של כל אחד בינו לבין עצמו... עכ"פ זה לא הנושא שלי היום... מה כן הנושא שלי???

בתופעת הצ'לונטיה ישנה תופעה מאוד מאוד מרתקת ומפעימה... מעניין אותי אם שמת לב לזה... אני עומד לי מהצד ורואה בחור בשיעור ב' בישיבה גדולה, עומד בסבלנות בתור ומחכה לצלחת צ'לונט... הוא מוציא 34 שקל מהכיס האישי שלו... (איך הגעתם בכלל למחיר הזה? לפני הקורונה זה עלה 12 או 18 שקל...) והוא עומד ומבקש: תשים לי עוד חתיכת בקר... עוד תפוז"א... שים עוד קישקע... ואני עומד וחושב לעצמי: רבוננו של עולם: הבחור הזה הוא בסה"כ בן שמונה עשרה!!! האם מישוה יאמין לי שלפני עשר שנים בלבד!!! הבחור הזה היה בן שמונה!!! ואמא שלו ניהלה מולו מלחמת עולם על הצלחת צ'לונט והתחחחחחחנה לפניו: תגמור מהצלחת... עוד שלוש ביסים... אם לא תגמור לא תקבל מנה אחרונה...

ניתן לקבל את הגיליון בפקס באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדריים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

אמא יקרה: האם את מאשרת?? האם זכור לך כזו סיטואציה??

כמה היה צריך להתחנן לפניו שיסכים להכניס לפה מזלג עם עוף... אמא שלו פירקה לו את העוף... והוא לא הסכים... סגר את הפה חזק!! לא רוצה... לא אוהב צ'לונט... איכס'... מי מדבר על בקר... זה חוטים כאלו... איכס'... לא רוצה... והנה לא הלפו עשר שנים!!! ואותו ילד עומד פה מול עינינו הנדהמות בצ'לונטיה... מוציא מכיסו הפרטי 30 שקל ומשלם טבין ותקלין על הצלחת צ'לונט הזו שלפני עשר שנים הוא השליך אותה מאחורי גוו...

איך אתה מסביר את זה??? אבל חכה... זה לא נגמר בזה... אותו בחור בעצמו... לפני עשר שנים... הוא עמד חצי שעה בבית כנסת וחוכה בכיליון עיניים למפטייר שיזרקו סוכריות... אתה יודע איך הוא חיכה אז בסבלנות לממתקים?? בדיוק כמו שהיום הוא מחכה בסבלנות לצלחת צ'לונט... ואילו היום??? תראה לי בחור ישיבה אחד שקונה טופי... תראה לי ישיבוחר אחד שמוכן לשלם על עדשים ועל חמצוצים... אין!!! לא תראה!! (אם תדחוף לו בחינם... למה לא... אבל שקל הוא לא יוציא על זה...) ואני עומד ושואל:

מה קרה?? לאן נעלם הילד???

איך התהפכו היוצרות?? איך הילד הזה שכ"כ היה רדוף אחרי סוכריות פתאום זנח אותן וכיום הוא לא חונן אותן במבט... ואילו הצ'לונט שלפני עשר שנים היה צריך להתחנן שיסכים לאכול... הרי היום הוא עומד בצ'לונטיה ומלקק את האצבעות? איך אתה מסביר את זה??

אז לא יודע... לפני הכל!! לפני שננסה להבין... דבר אחד ברור כשמש בצהרים: זו עובדה!!

וכמדומני שהעובדה הזו היא בשורה מאוד משמחת...

ולמה?? כי תשמע... זה אומר שיש סיכוי!!! זה אומר שמשוהו שם קורה במשך החיים!! ואני אסביר לך מה אני מתכוין... מגיע בחור ומתלונן: כבוד הרב... אין לי חשק ללמוד... אין!! נישט!! בלוק!!! אין לי טעם בלימוד... אין עם מי לדבר... וזה לא צחוק... זה באמת מדכא... הוא אומר לי עם דמעות בעיניים: המשגיח צריך לרדוף אחרי כל סדר... למה אתה יוצא?? למה אתה לא מגיע?? אתה לא יושב ולומד?? ומה אעשה... אין לי טעם בלימוד... אין לי את זה...

נו... ומה אני כעת אמור לענות לזה?? להגיד לו שיש?? יש טעם בלימוד?? אל תדאג... זה יבא??

אז הנה!!! בחור יקר: אני לא יודע אם יש טעם בלימוד או לא... דבר אחד אני בודאי יכול לספר לך... שבדיוק כמו שכיום המשגיח צריך לרדוף אחריך שתשב ותלמד!!! תדע לך שאותו דבר בדיוק אמא שלך הייתה צריכה לרדוף אחריך עם כפית שתסכים לאכול צ'לונט... ואילו היום משום מה... העסק נוסע לבד... מה אהבתי צ'לונט כל ה... היא שיחת... יש לך טעם בצ'לונט... אוהו... זה עובד שעות נוספות... עדיין לא ראיתי בחור שאמא שלו גוררת אותו ברחוב שילך לאכול צ'לונט... אז ההללו בחור יקר... תקשיב: יש סיכוי!!! והפעם אני כבר מדבר מזירת הצ'לונט... זה מידע שמגיע מכתבינו לענייני צ'לונט... תשמע... מבחינתי עצם הבשורה הזו היא כבר שווה צלחת צ'לונט... לך הרגע לצ'לונטיה... תזמין צלחת עסיסת... ובין ביס לביס תזכור שפעם לא היה לך שום טעם בזה... והיום הגישמאק בזה עובד שעות נוספות...

אז יש סיכוי!!! יש תקווה לאחריך... יש על מה לדבר...

הרעשתה ארץ פצמתה... רפה שבריה...

כולם משתוממים ומזועזעים מהזוועה שמתחוללת כעת בטורקיה וכולנו יודעים שצריך להתעורר בתשובה כנבואת צפניה חוץ: הכרתי גוים נשמו פינותיו, אמרתי אך תראי אותי תקחי מוסר... ומישהו שאל אותי:

למה דווקא מה שקורה רחוק מאיתנו... אצל הגוים... דווקא זה מה שאמור לעורר אותנו... הרי ההיגיון אומר הפוך!! ככל שזה קורה יותר קרוב אלינו ככה אנחנו אמורים יותר להתעורר... ואילו מה שרחוק מאיתנו... זה פחות מדבר אלינו...??

והתשובה היא מבחינה: העניין הוא כך:

מה שצריך לקחת מוסר... זה בעיקר מחשש שלא יקרה ח"ו!! לעומת זאת איפה שזה קרה... שם כבר לא לוקחים מוסר... אחרי שקרה זה כבר מאוחר... זה כבר לא כ"כ הזמן לחזור בתשובה... כי אחרי שקרה על זה נאמר: **המשכיל בעת ההיא ידום כי עת רעה היא!!** ולכן אם תשים לב: כמעט אף אחד לא מדבר על השואה... מה השואה באה לעורר אותנו ומה אנחנו צריכים להתחזק... למה לא?? **כי זה כבר קרה!!!** ברגע שהשואה כבר קרתה ואיפה שהיא קרתה... הניצולים הסחופים והדווים כבר לא היו כשירים להתחיל לעשות חשבון נפש ובדק הבית... כלל ישראל היה עסוק בעיקר בשיקום כדי להתחיל את הכל מחדש... מי יכול לקחת מוסר?? רק מי שב"ה זה לא קרה אצלו!! וממילא כשנדרש מאיתנו לקחת מוסר ממה שקרה בטורקיה... למה דווקא אנחנו צריכים להתעורר?? רק בגלל שזה לא קרה כאן!! רק בגלל שהחיים כאן ב"ה מומשיכים כרגיל... לכן יש לנו את הצ'אנס לשבת ולעשות בדק בית...

עכ"פ רעידת אדמה זה משהו שמעניק תחושה כללית של חוסר יציבות וקרקע שנשמטת מתחת רגליים... יעידו על כך כל אותם אלו שהיו ערים בשעה הזו... **עכ"פ נקודה קטנה למחשבה:**

מה אנחנו יכולים להתעורר מזה?? ובכן: ה' מזעזע את הקרקע היציבה שמתחת הרגלים שלנו... ה' רוצה להזכיר לנו שמישהו פה זו... משהו פה חותר לאן שהוא... גם אם נראה לנו שעולם כמנהגו נוהג... אבל אליבא דאמת הבירה דולקת!! (דולקת מלשון כי דלקת אחרי)... העולם דוהר לקראת איזושהי תכלית וכל אחד מאיתנו צריך לבדוק האם הוא בקצב הנכון... בפרט שמקובלנו מזכריה הנביא שרעידת אדמה זה אחד מהסימנים לקראת ביאת המשיח... רעש אדמה בא לנער ולהעיר אותנו... ההלו... הגיע זמן ק"ש של שחרית... הלילה הולך להסתיים... עורי נא, התעוררי נא, קומי נא, חלי נא בעד הנפש חנינה...

רעידת אדמה בשבילנו: זה משהו שאומר **שמישהו פתאומי עלול להתרחש ברגע... וזה יכול לקרות כל רגע!!** מי יתן ומישהו טוב יקרה... פתאום יבא האדון אל ביתנו... השאלה היא: באיזה פוזה הוא יפגוש אותנו? מה שברור: הרגע שמישהו יבא... הוא אמנם יהיה רגע מאוד שמח!! אבל הוא גם יהיה רגע של אל חזור!! כבר לא יהיה אפשר למחוק קבצים... לא להחליף פלאפון וגם לא בגדים... כבר הוזכר כאן לא פעם שמי שכינס מעכב את הגאולה זה לא פחות ולא יותר אברהם אבינו... אברהם אבינו עומד בדלת של האוטובוס ורוצה להרויח זמן... רוצה לתת צ'אנס לעוד בן אהוב של ה' שייספיק לקפוץ על הרכבת... הנהג דוד המלך דוחק באברהם... נו כבר... אני רוצה לסגור... רוצה לצאת לדרך של הגאולה... ואברהם מתחנן... תן לי עוד כמה ימים... תן לקובי שלי צאנ'ס... הנה... כעת יש רעידת אדמה שאולי תזעזע ותגרום לו לתפוס את עצמו לירידים... ופתאום!!! פתאום תסגר הדלת... וכשהיא תסגר... אז כולם ידעו שנסגרה דלת... הוחמצה הזדמנות...

ה' קורא לנו כעת ברעש אדמה מאותה ארץ ומולדת שאותה אבינו נטש והלך אחרי ה'... ה' קורא לכל אחד מהבנים של אברהם אבינו... לנטוש... לעזוב... לך לך מכל מיני דברים שמרחיקים אותנו מה'... לך לך... אל הארץ אשר אראך...

יתן ה' שבמהרה נשמע קול מבשר בגיא הרי...

נא לגשת לבדיקת אזניים דחוף!!!

שני גוים זוכים שפרשה שלימה בתורה נקראת על שמם... יתרו ובלק!!!

שניהם נחשפים לגדולה של כלל ישראל... שניהם רואים על האותיות ומופתים שה' עושה לכלל ישראל... ושניהם גם קמים ועושים מעשה... אבל כעת שים לב להבדל התהומי שבניהם:

יתרו מסיק מסקנות... ובא להתגייר ולחסות תחת כנפי השכינה ואילו בלק מסיק מסקנות... ומה המסקנות?? "לכה קבה לי אותך, אולי אוכל להילחם בו וגרשתיו..."

מה ההבדל ביניהם? ההבדל הוא:

שאצל יתרו כתוב **"ושמע יתרו"**!!! ואצל בלק כתוב **"ורא בלק"**!!!

אצל יתרו זה **שמיעה** ואצל בלק זה **ראיה**...

ראיה, אפשר לראות גם מרחוק! אדרבה... ככל שאתה מתרחק יותר ככה הנוף יותר רחב ויותר פנורמי... ראיה היא לא בהכרח מחייבת!! אתה תמיד יכול להמשיך לצפות מהצד... אבל שמיעה... ? ! ? שמיעה זה כבר לקחת את זה אישי!!! שמיעה זה משהו שמחייב!!

ולאחרונה פגשנו את זה ממש הלכה למעשה... כעת בסוף מסכת נדרים למדנו שאבא יכול להפר את הנדרים של בתו... מתי? **ביום שמעונו!** באותו יום שהוא שומע שהיא נדרה, אז ניתנת לו הזדמנות להפר עד השקיעה... אומרת המשנה: מה הדין אם האבא שמע את הנדר של בתו... אבל הוא לא ידע את ההלכה הזו שלאבא יש את הסמכות להפר נדרי בתו ולכן הוא לא הפך, ולבנתיים עבר היום... זהו... הוא החמיץ את ההזדמנות... והנה חלפו עברו ימים ואולי גם חודשים והנה יום אחד הוא משתתף בשיעור משניות בין מנחה למערבי ומתברר לו לתדהמתו שהתורה העניקה לו סמכות לעשות וטו ולהפר נדרי בתו... אבל מה נעשה... זה כבר מאוחר... כבר עבר יום שמעו... מחדשים לנו חז"ל: שאותו אבא יכול לקום היום להפרי!!! אה... אבל הרי כבר עבר וחלף יום שמעו??

התשובה היא: לא!!! לא חלף!!! אבא ששומע את הנדר של בתו... אבל הוא לא מבין שזה קשור אליו... אם הוא לא יודע שזה נוגע אליו... זה נקרא שהוא לא שומע!!! ולכן למרות שהוא כבר שמע... זה לא נקרא שהוא שמע... רק עכשיו!! כשנתוודע לו לראשונה שהנדר של בתו קשור אליו... שיש לו סמכות להפר לה... רק היום זה נקרא שהוא שמע לראשונה וממילא הוא יכול להפר וזה נקרא ביום שמעו!!! **מה כתוב כאן??**

שאתה יכול לשמוע מהבוקר עד הלילה... לאסוף המון מידע... לדעת הכל... אבל אם אתה לא קולט שזה נוגע אליך... אם אתה לא קולט שיש לך מה לפעול בנידון... זה לא נקרא ששמעת... **זה בדיוק הסיפור עם יתרו...**

יתרו שמע---ובא!!!

כשיתרו שמע קריעת ים סוף... הוא הבין שהמידע הזה נוגע אליו וזה גרם לו לקום ולהתגייר!!! הוא הבין שאם היה קריעת ים סוף ויש בורא עולם אז זה מחייב אותי!! אם יש בורא עולם אז הוא מדבר אלי והוא רוצה ממני משהו... אם ה' מגלה לעם הנבחר שלו כזו אהבה ונאמנות... זה אומר שאני גם יכול לזכות להיות מהבנים של ה'...

עכשיו: לא רק יתרו שמע... כולם נחשפו לקריעת ים סוף... אז נבהלו אלופי אדום, אילי מואב יאחזמו רעד נמוגו כל יושבי כנען... כן... כולם ראו... כולם התעדכנו... אבל אף אחד לא שמע!!! אף אחד לא קלט שהמידע הזה רלוונטי בשבילי!! **ורא בלק** בן ציפור את אשר עשה ישראל לאמורי... נו... אם אתה **רואה** בעיניים שלך כאלו ניסים ונפלאות שה' עושה לישראל... אז קום... תפוס את הרגלים כמו יתרו ותתגייר...?? לא!! בלק **רק רואה** אבל הוא **לא שומע!!!** לא קולט שהאותיות והמופתים שה' עושה לישראל נוגעים אליו... רלוונטיים בשבילו...

רוצה דוגמא קלאסית מה נקרא לראות ולא לשמוע??

תגיד לי: ראית פעם לווייה?? עמדת פעם בקרבת מקום לנפטר... מסתמא שכן...

נו... **שמעת משהו...???** מה... לא שמעת?? אתה בטוח שלא שמעת??

איך לא שמעת... הרי כתוב בגמ' שכשהנשמה יוצאת מהגוף הקול שלה מנסר מסוף העולם ועד סופו... זאת אומרת: מדובר בקול מחרש אוזניים... ולפי איך שהבנתי אתה היית ממש בקרבת מקום... מה... אז איך יתכן שלא שמעת כלום כלום כלום??

נו... בינינו... באמת מה התשובה?? הרי לא ידוע לנו שמישהו שומע משהו ביציאת נשמה... אז מה זה? מי שומע את הקול הזה?? (ואם לא שומעים אותו... אז במה זה מגיע לידי ביטוי??)

מה התשובה?? נפטר שמונה בחדר הקירור בבית ההלוויות שמגר!! עצם העובדה שיש פה בן אדם שעד לפני כמה שעות היה חי כאן בעולם וכעת הוא כבר לא פה... עצם הנתון הזה כמות הוא מכריז הכרזה שמנסרת מסוף העולם ועד סופו!!!

מה הוא מכריז?? ההלו... אתם שם בקניון רב שפע... מה אתם קונים שם?? חבל לכם על המאמץ... אין טעם להשקיע... תראו... כולם עוזבים פה בסוף... ההלו... אתה שם שלוקח ללב... אל תקח ללב... אל תעשה עסק מכלום... אל תשפץ... אל תשדרג... חבל על המאמץ... יום אחד כולם מגיעים לאותו מקום בגודל טבעי... ואפילו גרביים לא לוקחים איתם...

היה או לא היה?? נכון או לא נכון?? מישהו מתווכח עם הכרוז הזה שזועק מעצם נוכחותו של כל נפטר שיוצא מבית ההלוויות שמגר?? (שאגב: זה מה ש"כ מפחיד אותנו במת... כי המת בס"כ אומר את האמת... המת אומר שיום אחד הכל מת...) נו... ותגיד לי: זה מפריע למישהו אחד להיכנס לקניון ולנסות לשדרג את רמת החיים... למרות שמול העיניים שלו חולף עוד רכב כחול ועוד?

לא!! לא ידוע לי שזאת ההלוויות שמגר גורם לירידה במכירות של רב שפע שמגר...

נו... מה זה... מה זה אם לא... ראיה ללא שמיעה!! כולנו רואים! כולנו יודעים שאף בן אדם לא יצא מפה חי... כולנו מודעים לעובדה שכל מי שגר מול הבית קברות יום אחד הוא גר מול הבית שלו... נו... ואז מה ואנחנו רואים ויודעים את זה... האם זה מזיז לנו משהו?? הנה לך ראיה--- ללא שמיעה!!! רואה... ידע... ולא לוקח לריאות... לא נוגע אלי...

הנה לך קול שמנסר מסוף העולם ועד סופו!!! לראות רואים... אבל לשמוע ושהחי יתן אל לבו ויסיק מסקנות מזה?? אז הנה... יתרו מלמד אותנו... ההלו בלק... לא מספיק לראות!! תשמע!! וישמע יתרו... תפנים... תסיק מסקנות ותבין שיש לך מה לעשות עם זה...

צר לי לומר לך: אין חידושים!!! הכל ידוע... עקרונית אין משהו שאנחנו עדיין לא יודעים... כל השאלה האם שומעים?? עיקר העבודה שלנו זה לשמוע!! לקחת את זה אישי... ולהבין שזה נוגע אלי... יש בורא עולם... יש שכן ועונש... ה' שומע תפילות... ה' אוהב אותך... כל המשפטים האלו מוכרים ונדושים... אבל ההלו... הגיע הזמן שנשמע את זה!! לתוך תוך האוזן... שנפנים את זה ונקום ונעשה עם זה משהו... כאשר שמענו כן ראינו...

(המשך-) אודות הצ'לונטיה...

ואותו דבר בדיוק לכיוון ההפוך... מגיע צעיר עם כל מיני תשוקות זרות... עם כל מיני התמכרויות למיניהם... וכולו שבור ורצוף... האם יום אחד זה יעבור לי?? האם יש סיכוי שיום אחד זה כבר לא יהיה לי כ"כ קשה?? האם יש סיכוי שאני אוכל להיות רגוע וזה לא יבער בי כל הזמן??

ומה התשובה??? ילדי הקט... האם אתה זוכר איך דפפת אחרי סוכריות פעם?? זוכר את הכרי והמירוח שהיית עושה מהגדיש של הסוכריות שהיית אוסף מידי שבת מכל העלויות לתורה בכל המניינים?? זוכר איך שאמא היית צריכה להחרים לך... להעלים חלק מהסוכריות כדי לשמור על שפיות? זוכר שהיית מוכן לשבת שעה שלימה באבות ובנים ומתמידים ולו בשביל לקבל עוד איזה חמצוץ או ממתק?? **נו... ואיפה זה היום???**

מתי פעם אחרונה קנית חמצוץ?? (ותחשוב: ב-34 שקל שאתה קונה צלחית צ'לונט... אתה יודע כמה טובים אתה יכול לקנות בזה? לפחות שתי חבילות...)

אז הנה!!!! עוד בשורה טובה מפציעה כעת בעולם!! כנראה שמשהו קורה בחיים!! משהו משתנה לאורך השנים... וזה יכול לקרות גם תוך עשר שנים!!!! הנה... תוך עשר שנים הספקת להחליף לגמרי את מילוי הסיפוקים שלך... כיום סוכריות וטופים לא מדברים אליך בכלל... אם ככה, אז יש תקווה... יש סיכוי שאם רק תסכים להמשיך להשקיע בלגדול ולהתבגר עוד... יתרחש איזה שינוי... ואתה תמצא את עצמך פחות נמשך... פחות ממוכר לכל מיני סוכריות שעושים לך חורים בנשמה...

אה... מה אתה אומר?? האם זו בשורה טובה או לא???

מבחינתי זה בבחינת מה נאוו על ההרים רגלי מבשר... משמיע ישועה מבשר טוב... זו נחמה עצומה לי באופן אישי מול כל מיני דברים שעדיין תקועים אצלי... מול הטעם בתפילה שאני עדיין מחכה לו... ומול כל מיני פרפרים בראש שעדיין קופצים מול העיניים כמו סוכריות של ילדים...

אגב: להוי ידוע לך שישנה ברכה מיוחדת שנתקנה בדיוק על הנושא הזה... ברכת "אשר דברו מעריב ערבים... בתבונה משנה עיתים, ומחליף את הזמנים, גולל אור מפני חושך וחושך מפני אור..."

מה הנושא של הברכה הזו? על מה אנו משבחים בברכה הזו??

שבעזרתו יתברך מתרחשים כל מיני שינויים בעולם!!!! גם אם בשעה 5.00 לפנות בוקר היה פה חושך גמור... תבא עוד שעה וחצי ואז תצטרך משקפי שמש... גם אם בימים אלו קפוא בחוץ ואתה עטוף בכמה שכבות... זה לא סתירה שנפגש בעוד חצי שנה ויהיה לך חם עם חולצה קצרה... ואיך זה?? כי יש בורא עולם שהוא גולל!!! משנה!!! מחליף!!! הקב"ה משנה את המציאות כפי רצונו

ית'.. וממילא ברגע יש לי תקשורת בין אישית מול אבא שבשמים אז יש תקווה... יש סיבה טובה לפתח ציפיות ולהתחיל להמריא בשאיפות עם המון מעוף ואופטימיות... כי הקב"ה כל יכול... בעזרתו יתברך יכולים להתחולל באישיות שלי שינויים מהפכניים שלא חלמתי עליהם... אני יכול להיפך מאחד שמעניין אותי רק פוליטיקה ושטריות לאחד שמעניין אותו רק תורה... ה' יכול להפוך אותי מאחד שמתמודד כל הזמן ברפש וטיט... לקדוש וזך ונקי כתינוק בן יומו... הכל פתוח... ואל תשכח... כעת זה כבר לא רק להיאחז בכל הכח באמונה... אחרי הצלחת צ'לונט אנחנו כבר פוגשים את זה במוחשיות...

כעת בא ננסה לחשוב יחד... איך באמת זה קורה???

איך באמת זה קרה שהילד שכ"כ אהב סוכריות וטופים... כעת בגיל 18 פתאום זנח הכל ולא מסתכל לכיוון הזה? ובאותה מידה: איך ילד שלא רצה לנגוע בתפ"א ושעועית ובשר... היום הוא רדוף אחרי זה??

אז ככה: דבר ראשון: פשוט וברור כביעתא בכותחא: שהסוכריות של היום **לא פחות** מתוקות ואדומות מפעם!!! ובמקביל הצ'לונט של היום הוא לא יותר טעים ויותר עסיסי מאשר פעם... זה ברור לך או לא???

ואם בכל זאת!!!! אם בכל זאת משהו קרה והשתנה לך משהו בטעם...

על כרחך!!! מוכרחים לומר שהשינוי נעשה **בר א ש** !!! לא בחיף!!!!

זה נתון אבסולוטי ברור שאי אפשר להתוכח עליו!

כעת שאלת המיליון: מה בדיוק קרה שם בראש?? איך בדיוק נעשה השינוי בראש?? וזו שאלת המיליון: כי זה בדיוק המידע שכ"כ נחוץ לי... באמת הכל מתחיל ונגמר בראש... אז איך אני לוקח את כל השטריות שכעת מושכים אותי כמו סוכריות... איך אני משנה את הראש וגורם לעצמי שזה לא יעניין אותי... ובמקביל איך אני לוקח את הצלונט שנקרא דף גמ' שכיום אין לי טעם בזה... איך אני עושה סוויץ בראש ונדלק על זה???

אז ככל הנראה התשובה היא מאוד מפתיעה ותשמע לך מוזרה:

לא תאמיני... בתור ילד הסוכריות היה מצרך מאוד יקר בשבילי!! כי סוכריה הייתה בשבילי משכורת על שעת עבודה במתמידים או על התנהגות יפה... היה צריך הרבה לדחוף בבית כנסת בשביל לתפוס סוכריה... והנה יום אחד קצת גדלתי והלכתי לחנות ואז גיליתי לתדהמתי שסוכריות זה דבר הכי זול בחנות!! פתאום קלטתי שסוכריה זה בסה"כ סוכר!! רק צבוע במשהו... (אם שמת לב: כמעט אף ילד לא אוכל כפיות של סוכר... רק פעם פעמיים הוא מנסה וימבין עניין ומפסיק... כי הסוכר מונח על השיש ולא כמו הסוכריות בכספת שאמא לא מרשה) בקיצור: התחלתי לקבל שש שקל לשעה בישיבת בין הזמנים ואז גיליתי שבשעה אחת של לימוד אפשר לקנות 18 סוכריות... בקיצור: נהיה

אינפלציה סוכרתית!! המחיר כבר נתן לי פרופורציות!!!! ואז במקביל נכנסתי לישיבה קטנה ואז התחילו המריבות על השניצלים ועל הבקר בצ'לונט... ותן ניוחש אחד למה היה על זה מריבות?? כי היה חסר!!! כעת תן ניוחש נוסף למה היה חסר??

כי זה יקר!!! בקר זה באמת יקר!!! הופה!!! ברגע שקלטתי שחזה עוף וחתית בקר זה יקר... התחלתי לאהוב את זה!!! זה נהיה לי טעים **בפה!** לא רק בכיס!!! שים לב: הסוכריה נשארה אותה מתיקות!! והבקר המשיך להיות ג'לי וחוטים כזה כזה שילדים לא אוהבים... אבל היוקר והתימחור השפיעו על הטעם המוחשי שלי!!!

האמת היא שהיסוד הזה כבר כתוב במסילת ישרים: **כללו של דבר הכבוד הוא הדוחק את לב האדם יותר מכל התשוקות והחמדות, ולולי זה כבר היה האדם מתרצה לאכול מה שיוכל...** השורה הזו הייתה מאוד מוזרה לי... רבינו הרמח"ל במשפט מחץ אחד מפטר את כל השפ"ס... סוגר את כל המסעדות וכופר בכל המושג של טעם טוב באוכל... ארך לי זמן להבין אבל מתברר שזו אכן המציאות... כל הסיפור מתחיל ונגמר ביוקרה!!! תעכל את זה... לא קל..

ומעתה: אם הצלחת לעכל את הנתון המפתיע הזה... כעת תבין שחלק נכבד ביותר מהתנודות הרוחניות שעוברות עלינו תלויות ביוקר וזול... מה נראה לי יקר ומה נראה לי זול... כשהייתי ילד הייתי דלוק על דודו!!! דודו היה הגבבר של השכונה... הוא היה מתפרץ בכיתה ומרביץ מכות... אין עעעעע!!! הוא כריש... לכן חלמתי לצאת דודו... דודו זה משהו יוקרתי!! והנה ברחמי ה' יום אחד גדלתי בשנה והשכלתי להבין שלהתפרץ ולהרביץ מכות זה ממש לא יוקרתי... אדרבה... התפרצות וחוסר שליטה זה הכי קל והכי זול... להרביץ זה משהו שכל תינוק יודע... אדרבה... לשלוט... להתאפק... לחשב כמה צעדים קדימה... זה הסיפור המסובך... זה היוקרה!!! ברגע שהבנתי את זה כל החן של דודו התפוגג באותו רגע... ואז הגעתי לישיבה קטנה... והופה... הגיע העז פנים התון ועישן סיגריה... אוהו... נדלקתי... תשמע... סיגריה זה גישמאק עצום!!!! שמעת?? בניגוד למה שמקובל לחשוב: כל צעיר שהתחיל אי פעם לעשן סיגריה... הגישמאק בסיגריה התחיל **עוד לפני** השאכטא הראשונה!!! נכון שההתמכרות באה רק אחרי חודשיים... אבל הגישמאק הראשוני התחיל מהטיפש הראשון שהביא סיגריה לישיבה!! וזה העניק לי תחושה של יוקרה כי הרי אסור ואף אחד לא מביא ורק הוא... אז זה יוקרה!!! וברגע שזה נהיה יקר אוטומטית זה גישמאק... (ורק אח"כ מתחיל הכדור שלג להתגלגל שזה נהיה ממכר ואז גם כשאתה כבר מבין כמה שזה זול זה כבר אל חזור...) נו... ואיך בסוף יוצאים מזה?? איך מצליחים להיגמל מהתמכרות לסיגריה?

התשובה היא: שהיציאה היא דרך אותה כניסה בדיוק! איך נכנסת לסיגריה?? עם יוקרה!!! אז גם לצאת... תצא עם היוקרה... כשהתחלת לעשן... הגישמאק היה אוהו... איזה יוקרתי אני... אני מעשן... וכעת שאתה כבר עמוק בתוך הבוץ... מי כמוך יודע שהסיפור הוא בדיוק הפוך... מאוד מאוד זול

בעולם זה לא לשלוט בעצמי... ומי הכי יקר ונדיר בעולם?? זה הזן הנכחד הזה של אותם בני עליה בודדים שעדיין שולטים על עצמם!!!

תן לי הגדרה אחת קולעת מי הם סוג האנשים שמחזיקים פלאפון לא כשר?? תן ניחוש מי?? **כל מי שלא הצליח** להחזיק פלאפון כשר!!! שמעת? המאפיין של כל האנשים האלו **שלא הצליחו** לשלוט בעצמם!!! זה כמו ש-מי עני? כל מי **שלא הצליח** להיות עשיר.. מי הפסיד?? כל מי **שלא הצליח** לנצח... אז אותו דבר: מי מחזיק פלאפון לא כשר?? כל מי שלא הצליח להחזיק פלאפון כשר!! מי מופקר? מי **שלא הצליח** להיות שמו... מי חילוני?? מי שלא מצליח ליצוק תוכן בחיים שלו...

מודרני ומופקר שעושה מה שבא לו... זה לא הגדרה של סוג בן אדם... זו הגדרה של מחדל!!! שמאפיין את כל השלעפערים שהיו מממתים לשלוט בעצמם... וכנראה שלא הצליחו או לא מספיק ניסו...

בינינו... אמרתי פה איזה חידוש מיוחד?? וכי מישוה חושב אחרת??

כמו שטיפשות זה לא סוג של הבנה... אלא סוג של **חוסר** הבנה... ככה מי שחי חיי הפקרות זה לא סוג של דרך... אלא סוג של קירי!!!

ולסיום: יש הבדל אחד קטן בין אמה שלא הירשתה לי סוכריות לאבא שבשמים שלא מרשה לי להיחשף לשטויות... שאמא סו"ס שמה את הסוכריות בארון גבוה גבוה ובאמת לא הצלחתי לקחת בלי רשות... ואילו את הסוכריות שה' לא מרשה לי... הוא לא שם את זה גבוה... ממש לא... זה בהישג יד... אני תמיד יכול... ואני אלוף העולם!!!! אני אחד מהילדים הבוגרים היחידים שנותרו לקב"ה בעולמו שה' אומר לי... אל תגע בזה... לא כדאי... זה עושה לך חורים בשיניים... זה מצער אותי ואני לא נוגע... ואילו כל מי שכן נוגע... מצטרף לרשימה של מיליארדי חתולים שמסתובבים בעולם שעליהם נאמר... לא נותנים לחתול לשמור על החלב... מי פה היקר ומי פה הזול?? את זה אנחנו צריכים להבין!!!

להבין שעסק התורה והתפילה והמצוות שה' משחרר לנו בשפע זה יקר!!! יקר מאוד מאוד!! כסף צרוף בעליל לארץ מזוקק שבעתים... רק מה?? סו"ס יש פה אבא שבשמים שהתזונה הנצחית של בנו האהוב מאוד מאוד יקרה לו... ובשביל זה הוא מוכן לשחרר בשבילו את הדברים הכי יקרים... את התורה הקדושה שעליה נאמר 'ואהיה שעשועים... משחקת לפניו בכל עת...' והמלאכים בההלם... מה... הרבש"ע רוצה להוריד תורה לעולם?? תנה הודך על השמים... וה' בכל זאת מוריד לנו תורה ומודיע לנו: כי לקח טוב נתתי לכם... נתתי לכם משהו הכי יקר... זה שהצ'לונט כביכול הזה מונח בקרן זוית וכל אחד יכול לקחת כמה צלחות שהוא רוצה... אל תתבלבל!!! זה יקר מאוד... אבל אתם עוד יותר יקרים... ולכן אני משחרר להם את הדבר הכי יקרתי ובשפע...

זהיהוה הזה הוא בנפשנו!!!!

כן... זה מאוד מאוד מבלבל!!! זה בלבב אותי כשהייתי ילד מול הסוכריות הכ"כ יקרות שאמא שמרה עליהם כמו אתרוג... והעוף והבקר שהיה בשפע... זה מה שבלבל אותי פעם!! וגם היום זה ממשיך לבלבל אותי... ה' משחרר לי תורה ומצוות בשפע... לכו לחמי בלחמי ושתי בין מסכתי וזה מעניק לי תחושה של פושט... גמ' מסכת כתובות נמצאת בכל בית מדרש... הקב"ה מרשה... אדרבה... ממליץ... אפילו מבקש ממני... בא תלמד... זה לא נשמע משכנע במיוחד... ואילו הסוכריות שם ברשת... זה נשמע הרבה יותר יוקרתי... כי את זה הקב"ה מחזיק חזק חזק ולא משחרר... בטח זה נורא יקר לו... אבל בחור יקר... מתי נבין שזה אותו סיפור כמו אמא שלנו כשהיינו ילדים... הסיבה שאבא שבשמים כ"כ "מתקמצן" כביכול על הסיפוקים שמסתובבים היום ברחוב... זה לא מרוב שזה יקר לו... אלא מרוב שאתה יקר לו!!! מרוב שהנפש היקרה שלך חשובה לו... הוא לא רוצה שתאבד אותה שמה... ומאידך הסיבה שאבא שבשמים משחרר בכזו נדיבות תורה ומצוות... זה משהו יקר... בעולם האמת אמא שלי עומדת ומתחננת לזכות לחזור לכאן לעולם בשביל תפילה אחת... ואת זה אבא שבשמים נותן לי בכזו נדיבות...

כן!!! זה מבלבל וזה נורא נורא מבלבל!! וזו הסיבה שאם תשים לב באופן טבעי כל חרדי ממוצע... במושכל ראשון שלו... מסתכל במין נחיתיות על המודרני ועל החילוני... כן... קצת קשה להודות בזה... בפרט שזה כ"כ לא נכון... אבל ההללו... בא ננסה רגע להבין מה עומד מאחורי זה... למה בחור ישיבה בן עליה, במושכל ראשון שלו מסתכל על המודרני כאילו... כאילו הוא מאן דאמר... כאילו החילוני הוא יוקרתי? למה???

אם נצליח להבין על מה זה יושב... נוכל יותר בקלות לשרש את זה...

ובכן ההסבר הוא מאוד פשוט:

תגיד לי: כוס מים זה דבר יקר או זול?? **הכי זול שבעולם!!!** נכון... אבל למרות זאת בתשעה באב אחה"צ... כשאתה נורא צמא וכעת מאוד חסר לך כוס מים... כעת כוס מים היא פתאום **כן יקרה לך!!!** שים לב: זה לא שהמחיר המים פתאום עלה... כוס מים המשיכה להיות זולה!! רק מה?? כעת בסיטואציה הזו שאני צמא מאוד וכוס מים היא לא בהישג ידי... אז כוס מים נהפכת להיות יקרה!!! כשאתה רואה מישוה שותה זה מגרה אותי... הלוואי עלי... **מובן???** **אם ככה: על אותו משקל:** אני בתור חרדי... היות ואסור לי לעשות מה שבא לי... והנה!! אני רואה מול העיניים שלי את החילוני שכן... כן עושה מה שבא לי... כעת!!! בתת הכרה... איך הוא מצטייר אצלי?? הוא מצטייר אצלי יוקרתי!! כן... למרבה האבסורד ככה זה מצטייר... כי סו"ס יש לו פה משהו שהוא לא בהישג ידי ואצלו כן!!!

וזו הסיבה שמסוגל בן עליה עילוי לשבת מול נהג הסעות חילוני שהאינטלגנציה שלו שואפת לאפס... ואותו בחור ירגיש באיזשהו מקום איזה נחיתיות מולו... ולמה?? הוא יוקרתי! יש לו משהו שאין לי...

עכשיו!!! כעת תבין עד כמה שזה אבסורד... אין דבר יותר זול וקל ופשוט ומצוי מנן אדם שלא שולט בעצמו... בינינו... מי כמונו יודעים שהדבר הכי קל

להתמכר... ומאוד יקר זה להיגמל... כשתצליח להפנים ולהחדיר לעצמך עד כמה זה יוקרתי ויחודי ועוצמתי להיות גבר כזה שמצליח להיגמל... זה מה שיתן לך את הכח להיגמל... נכנסת עם יוקרה!! תצא עם יוקרה!! וכן הלאה וכן הלאה...

בקיצור: ליוקר זול יש השפעה מאוד כבדת משקל על החושים שלנו!!!

כל הסיפור הוא להבין מי פה היקר ומי הזול...

כשהייתי ילד חשבתי שסוכריות זה מאוד יוקרתי... למה?? כי אמא כל הזמן לא הירשתה... וגם כשהיא כבר הסכימה... אז היא נתנה לי רק אחד... וגם זה עם תנאים ורק אחרי האוכל... וזה נתן לי תחושה שסוכריות זה ממש "מוקצה מחמת חסרון כיס..." ולכן העיניים שלי היו כל הזמן נשואות לכספת היוקרתית של הממתקים... לעומת זאת צ'לונט היה בשפע גדול... אף פעם לא היה מחסור בצ'לונט... אדרבה... אמא כל היום רצתה שאני אוכל... ממילא הבנתי שזה מאוד זול...

אבל כשקצת גדלתי והתחלתי לקרא את המפה... מאוד מהר קלטתי שזה ההיפך הגמור ב-180 מעלות!!! כל הסיבה שאמא כ"כ שמרה על הסוכריות ושיחררה לי כ"כ טיפה... זה לא מרוב יוקרה... אלא ההיפך הגמור... מרוב שהסוכריות כ"כ זולות וכ"כ זזזבל וכ"כ לא שוות... לאמא היה חבל עלי! אני והתזונה שלי והשיניים שלי היו יקרים לה מידי בשביל לבזבז אותם על הזול הזה!!! ומאידך הסיבה שצ'לונט היה לנו בשפע בבית... זה לא בגלל שפעם בשר בקר היה זול... אלא בגלל שהייתי כ"כ יקר לאבא שלי שהוא הסכים לתת לי את האוכל הכי יקר והכי שווה... ולא סתם אלא בשפע... והרי היום אני ואתה מבינים את זה מצוין...

על אותו משקל: אנחנו בבעיה!!! הקב"ה לא מרשה לי לעשות שטויות... יש כל מיני דברים שה' עושה נו נו נו... לא להתקרב לרשת... להתרחק מכל מיני מילוי סיפוקים למיניהם... וזה שהקב"ה כ"כ תופס את העסק קצר ולא משחרר... זה מעניק לנו תחושת יוקרה!! אוה... מה אני מפסיד...

כן... לכל בן עליה ירא שמים... ישנה תחושה טבעית של אוה... מי יודע מה אני מפסיד... יש שם איזה משהו יקר... עצם זה שהקב"ה שם לי את זה בכספת ולא משחרר זה נותן תחושה של יוקרה!! ומאידך: תורה... מצוות... תפילה... עבודת ה'... ה' כ"כ לארג' איתי... רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הירבה!!! הירבה להם תורה ומצוות... במושכל ראשון תורה ומצוות זה לא נשמע משהו יוקרתי... בטח... יש לנו הרבה תורה ומצוות... זה מתגלגל לנו בין הרגלים... זה נותן תחושה של זול!!!

ומה האמת?? שאבא שבשמים חס על הנשמה היקרה שלך!!! הסיבה שהקב"ה שומר על כל מיני סוכריות רדודות בכספת... הסיבה שהקב"ה כ"כ תופס חזק ולא מרשה לי להתקרב לכל מיני שטויות שיש בדורנו זה לא בגלל שזה כ"כ יקר... אלא בגלל שהשיניים שלי יקרות לו!! חבל לו על החורים שיהיו לי בנשמה אם אני אגרוס ואיחשף לרדידות שיש היום...

כוחות גדולים עושים כעת את דרכם לכיוון עמק זרעאל...

משלחת לויים הוזמנה ללשכת הגזית לשיחת היערכות... כן... סוף שנה יהודית מתחילה להתקרב... ומידי שנה בזמן הזה מתחיל להיאסף המידע איפה אנחנו אוהמים... היכן נמצאים נקודות התורפה... איפה נקודות החולשה... ובשביל זה יש לנו צבא מיומן ששולח זרועות בכל פינה בארץ ישראל והם רק מחכים לפקודה...

ובכן: השנה הוחלט לשים דגש רציני על אזור שומרון עמק זרעאל!!! לאחרונה מגיעים משם יותר מידי הרבה סיפורים... יש הצלבת נתונים מכל החזיתות שמעניקים תמונת מצב שיש שם הצטברות של אחוז נכבד של אנשים שאינם בני תורה... (אגב: מכובן שאתה מבין לבד שזה רק בשביל הסיפור... חלילה להוציא שם רע על אזור מסוים בא"י שיש שם ע"ה יותר מכל מקום אחר) והוחלט הפעם לשים שם את כל כובד המשקל!!!

כן... בלשכת הגזית מתקבל כל הזמן מידע והערכת מצב של המצב הרוחני של כלל ישראל... כן... זו הרשות האחראית שמופקדת על הרוחניות של כלל ישראל... "כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים..." ובדיקת בשביל זה יש את שבת הלוי שיש לו פריסה נרחבת בכל ארץ ישראל... ארבעים ושמונה עיר שמחולקים בשווה בכל אזור... וברגע שיוצאת הוראה ממוקדת מלשכת הגזית על פירצה או עמארצת באזור מסוים... תוך ימיו ספורים מתגבשת תכנית מסודרת... וכוחות לויים מתחילים להיכנס לאזור... מתחילים להציף את כל האזור בבתי מדרשות מאולתרים ובשיעורי תורה... במקביל מגייסים את הפלוגה של שבת שמעון שאמנם בנקודת מוצא שלהם הם מתרכזים באזור דרום הנגב... אי שם ליד עזה ומדבר צין... (הם היחידים שיש להם את הנוצמות והיכולות לשמש בחזית מול עמלק שיושב בארץ הנגב ומדבר ארץ העמים שמלא בכל המושגים שלא צריכים להגיע אלינו...) עכ"פ פלוגת שבת שמעון מתייחדים בגישה לנוער... הם מומחים בהלחמה יסודות יהודים חזקים ומוצקים לנוער... בעיקר לנוער המבולבל שצריך לשמוע דברים ברורים וחדים כתער!!! והפקודה כבר עברה לנציגות שמעון שבעיר דימונה... וכעת שלוש מאות ממדעי תינוקות כבר עושים את דרכם לכיוון עמק זרעאל...

הסיפור התחיל מיותר מידי הרבה שאלות הלכתיות שהגיעו לאחרונה מהאזור הזה... שרבי יוחנן בן זכאי זיהה שהמכנה המשותף בין כולם שחוששני לו מחטאת!!! כל שאלה שהגיעו משם זה... זה היה כבר חיוב חטאת לאחר מעשה... זה עורר נורה אדומה שיש שם הצטברות של אנשים שלא יודעים הלכות שבת בסיסיים... וכמובן שמתקרב חג הפסח... וגם עם הארץ הכי מנותק לא מוותר לעלות לקרבן פסח... ובא נגיד שאנחנו סומכים עליו שהוא יעיר את החמץ... גם הכהנים שיש להם קצת פרפורי לב... לך תדע... אם היהודי הזה לא יעיר חמץ מביתו ואני אני שוחט ומקריב את קרבן פסח שלו... אני הוא זה שעובר על לא תשחט על חמץ דם זבחי... אז נו... מזה אנחנו פחות חוששים... את זה מסתמא הם יודעים... אבל אנחנו עוד יותר חוששים מטומאת מת... זה כבר לא פשוט!!! בשביל להיטהר מטומאת מת ולהזות ג' וז'... זה לא חובבני... מי שלא יודע שאסור לכפות כלי על עקרב בשבת שזה מלאכה גמורה... יש בהחלט מה להיות מוטבר שהוא מפקשש בהלכות החמורות של חציצה והזאה המאטגרים... ושעון החול הולך ואוזל ועוד פחות מחודשים פסח... והם הולכים להגיע לכאן בהמוניהם!!! וההלו שבת הלוי... אתם חברת הביטוח הקבלנית של כלל ישראל על עוון המקדש!!! יהודי שנכנס טמא למקדש ממקום של בורות וחוסר ידיעה... זה על הראש של שבת הלוי... שבת הלוי משלם על זה בחייו!!! כן... בשביל זה כלל ישראל משלמים להם דמי ביטוח לא זולים בכלל... עשירית מכל התבואה... בשביל מה אנחנו משלמים להם? בשביל הביטוח!!! אתה ובית אביך תשא את עוון המקדש...

וכעת!!! האזור הזה מסומן באדום!!! מהאזור הזה מידי פסח מגיעים רבבות אנשים שכל אחד מהם הוא בחזקת ספק האם הוא טמא או טהור... וסתם ככה: גם בלי קשר לטומאה וטהרה... שבת הלוי אחראים על יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל... וכעת בלשכת הגזית הוחלט להקצות תקציב בשביל לשקם את האזור הזה ולהפוך אותו למקום תורה... יש לציין שחלק מהתקציב אושר אפילו ע"י הגזברים להוציא אותו משיירי הלישכה... כי היות ומתוכנן לשלוח שם כוחות גדולים לתקופה הקרובה... אז על הדרך גם פותחים שם ישיבה לכהנים (בתור תגבור וכח עזר... וזה גם חלק מתכנית ההבראה התורנית... שבין הייתר מתכוון גם ללמד אותם להפריש תרומות ומעשרות... וברגע שאין כהנים נגישים בכל האזור... זה מסבך את הפרשת התרומה בפרט למתחילים ומסרב... לכן בריא שיהיה שם קבוצת כהנים נגישה) וברגע שפותחים שם ישיבת כהנים... אז "תלמידי חכמים המלמדים הלכות שחיטה, הלכות קבלה, הלכות זריקה לכהנים ונטלין שכן מתרומת הלישכה..." זה כבר רווח נקי... עצם זה שמתחיל לזרום לשם תנועה ערה של תלמידי חכמים שנוסעים וחוזרים כדי ללמד את הכהנים הלכות עבודה... זה כבר משנה את כל המפה של האזור כולו...

בישיבת ההיערכות גם ניתנה תכנית מסודרת מה הם סדרי העדיפויות... מה הם הנושאים היותר בוערים שאיתם צריך להתחיל ומה תכניות משנה... כעת ניתנה הוראה לטפל בשדות הכלאים שמדי פסח שלוחי בית דין חוזרים משם מזועזעים... לבא וללמד אותם כללים בסיסיים בהרחקות כדי למנוע עגמת נפש לעתיד... (היו פה שדות מלאות כל טוב שהופקרו ע"י ב"ד בגלל שהוסיף מאתיים בשדה וזה לא היה נעים...) חוץ מזה צריך לנעול שם את המרחצאות בשבת... כי הגיעה שמועה שהבתי מרחץ נפתחים שם יותר מידי מוקדם במוצאי שבת וזה מחזק את ההשערה שהבלנים מחמים בשבת ואומרים בע"ש הוחמו... לשכת הגזית נתנו הוראה לאכוף את איסור הרחיצה בשבת כל עיקר, וגם את הכניסה להזיעה!!! מה שכן: הצוותות שמגיעים כעת לאזור, מגיעים מתוך נחישות להיכנס לזירה ולא לעזוב אותה עד שתיעשה שם מהפכה של ממש!!! תבין: שבת הלוי מצידו נייד... לצעיר הלוי יש גמישות מיוחדת בכל מה שנוגע לקביעות מקום!! הישיבוחר הלוי מצטייד לו עם מיטה מתקפלת שהדבר שהכי מעניין אותו בה שיש בה איזה פגנט שהיא לא מקבלת טומאה... הוא ישן בין המשפתיים יחד עם יששכר המרביץ תורה... וברגע שהנשיא נותן פקודה שצריך כאן יורו!!! ביום אחד בהיר מופיעים כאן מאות צעירים לויים... מוכנים לכל תרחיש... אם הם יקבלו פקודה לבנות מקווה... תוך ימים אחדים זה יהיה מוכן... עירוב... שחיטה... הכל... יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל! אבל!!! כמו שביום אחד מופיעים ככה ביום אחד הם יכולים לקבל פקודה לקום ולעזוב והם עוזבים... אצל הלויים אין השתלטויות... אצלם הכל הוראות מגבוה...

בישיבת הלויים בשיעור א' ב' וג' עדיין נמצאים בתוך החממה... אבל מקיבוץ ואילך נמצאים תמיד בעמדת הזנקה!!! מגויסים לצבא!!! לפלוגה היחודית של לשכת הגזית... כן... בניגוד לכלל ישראל שמגויסים לפעמים למלחמת מצווה... הרי הלויים דווקא לא יוצאים בצבא למלחמה... אבל הם חיילים על בסיס קבע בצבא של משה בדורו... ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל אנשי אמת שונאי בצע...

תושבי האזור קצת נבהלו לתנועה העירה שפתאום נפלה עליהם באמצע החיים... בהתחלה זה היה נראה להם סוג של השתלטות... אבל עד מהרה הם הבינו שה-לנו הם ולא לצרינו... הם התחבבו מאוד על ידם ובתי המדרשות אט אט התחילו להימלא וקול התורה התחיל להישמע באזור...

רעש האדמה שאירע לפני 3334

שנים!!!

היה זה לפני 3334 שנים... בין טורקיה לסוריה... נשמע לפתע רעש אדמה אדיר 9.9 בסולם ריכטר!!! ארץ רעשה אף שמים נטפו... כולם רצו מהר לבלעם בבהלה... מה קרה??? שוב רעידת אדמה?? אולי ה' רוצה שוב להביא מבול לעולם? הרגיע אותם בלעם: ה' למבול ישב... נו... אז מה זה הרעש הזה? ענה להם בלעם: נכון יש רעש... אבל אל תבהלו... השבוע פרשת יתרו... ה' נותן תורה לישראל וזו סיבת הרעש...

נענו כולם ואמרו: ה' עוז לעמו יתן, ה' יברך את עמו בשלום!!!

או... לפני 3334... מקור הרעש היה בחצי האי סיני... והוא הורגש היטב בטורקיה ובכל העולם כולו... הפעם מקור הרעש הוא בטורקיה... ולנו לא נותר אלא לנוס לבית המדרש ולהיות סמוכים ובטוחים שה' עוז לעמו יתן, ה' יברך את עמו בשלום!!!

אחד המקומות המוכוונים שבהם אני באופן אישי פוגש את החותם התורני ששתול בי עמוק עמוק... שברגע שאני נכנס ללחץ... ברגע שאני מרגיש שהאדמה רועדת מתחת הרגלי שלי... אוטומטית... בלי לחשוב אני בורח דבר ראשון לדרך גמל... אין לי מושג האם זה מה שכעת צריך להתחזק... ובינינו... מסתמא בחלק גדול מהמקרים אנחנו צריכים להתחזק בנושאים אחרים בעבודת ה'... אבל כשיש אזעקה לא חושבים כעת על שום דבר... דבר ראשון: מחפשים מרחב מוגן... והמרחב המוגן זה חיוק בתורה!!! קודם כל נתחזק בעסק התורה... קודם בא נחשוב מה אפשר להתחזק ביותר שאת בהתגברות בתורה... עוד סדר לימוד... עוד חצי שעה או שעה... עוד חזרה... עוד חברותא... אח"כ נדבר... סו"ס ה' עוז לעמו יתן, ה' יברך את עמו בשלום!!!

תורה זה אי של יציבות בכל מצב ובכל נתון!!!

גם כשקול ה' יחיל מדבר... גם כשקול ה' חוצב להבות אש... גם כשקול ה' יחולל איילות... אבל ברגע שבהיכלו כולו אומר כבוד ויהודי עוסק בתורה... זה בסדר... העסק בשליטה... ה' עוז לעמו יתן, ה' יברך את עמו בשלום!!! כעת... כשאנחנו נמצאים בחוף מבטחים... בין נזיר עולם לנזיר ל'... בין חזקת מבלטלין לחזקת קרקעות... כעת אפשר לעשות חשבון הנפש מקיף ולחשוב מה תיראי אותי תקחי מוסר שאפשר להוציא מזה...

כשהיושע היה במחנה... פתאום בשעת לילה הוא רואה את מלאך ה' ניצב מולו וחורבו שלושה בידו... יהושע מבין שמושה קרה... כלל ישראל כנראה לא נהגו כשורה... יהושע מיד חושב ומנסה להבין מה הנקודה... איזה חטא עם ישראל חטאו... האם זה שביטלו תמיד של בין הערבים או...?? עונה לו שר צבא ה': עתה באתי!!! אני מדבר על עכשיו!!! עזוב מה היה מוקדם... אני מדבר על עכשיו!!! אז נכון שבטלתם תמיד של בין הערבים... אבל מה קורה עכשיו?? עכשיו אפשר לעסוק בתורה... כעת אפשר להיות שותף של הקב"ה במעשה בראשית... אז איפה אתם?? עתה באתי!!!

לכל אחד מאיתנו יש את התיק הפרטני שלו... לב יודע מרת נפשו... כל אחד והחולשות שלו... כל אחד במה שהוא צריך להתחזק... אבל יש דבר אחד שנוגע לככלולנו... עתה באתי!!! מה קורה איתך עכשיו?? עכשיו אתה יכול לקבוע עיתים לתורה? או איפה אתה... עזוב מה עשית מוקדם ומה אתה עושה במקום ללמוד... עתה באתי!! תתפוס את עצמך ותתחיל לנצל את הזמן... תתחיל למלאות את הערבים הנמרצים בסדרי לימוד... ואזי ה' יברך את עמו בשלום...

מה יעשה הפטפטן שלא מסוגל לשתוק...? ?

מנהג ישראל קדושים בימי השבועיים לעשות תענית דיבור... אבל מה אעשה... נבצר ממני... אני ועוד כמה אנשים כמוני נולדנו עם פטיפון בתוך הפה... הניסיון הוכיח שכשאני עושה תענית דיבור... בסוף מתברר שזה לא תענית אלא הטענה!!! ברגע שנגמרת התענית דיבור הפה שלי בבת אחת יוצא מההטענה ומתחיל לדבר מלא מלא מהר מהר פקא פקא פקא... אין ברירה... אנשים כמונו צריכים לאמץ את העצה של רבינו יונה שמי שיש לו יותר מידי הרבה מה לדבר... במקום לדבר את זה... אדרבה... שיתחכם ובצורה יצירתית ישריין את עצמו בהמון המון נושאי שיחה חיוביים ותורה חכמה ומוסר וחסד...

לדוגמה: כשהייתי בשיבה... הייתי מאוד מתוסכל מהפטפטת הבלתי נשלטת שלי שאני מתחיל לדבר ושוכח לגמור... בפרט שאחרי חצי שעה נגמרים כל הנושאים ואז הרמה מתחילה לרדת... וכשמוכרחים לדבר גם כשאין על מה... אז מתחילים לדבר שטויות... לשון הרע וכו'... ואז אני אוכל את הלב ומתחרט וחוזר בתשובה... ושוב תענית דיבור... ושוב מקיף את כל מה ששתקתי עד עכשיו... וניסיתי שוב ושוב...

ואז!!! לאחר עשרות ניסיונות כושלים... כשכבר הגעתי למצב של אחר יאוש... נפל לי רעיון... יצאתי עם פרויקט של שאלה יומית... מידי בוקר תליתי ליד הכיור בשיבה שאלה הלכתית בלימוד או שאלה הלכתית... שאלה שבעיקר מעצבתן כיד ה' הטובה עלי... שאלה שכמוכן גרמה לעשרות בחורים ואברכים לגשת אלי בזה אחר זה... או לענות לי על השאלה או להסביר לי שהשאלה לא מתחילה... ואז כל כולי נחלק חושים כדי להוכיח שהשאלה עדיין שאלה... ונהיה פולמוס שלם... ובקיצור: פתאום מצאתי את עצמי מדבר ומדבר מבוזק ועד ליל... ועדיין לא התפנית לדבר על חדשות העיתון היומית... ואז על הדרך גם פתחתי איזה גמ"ח של אוכל ושתייה... וכל מי שרצה נעל אלי... וכמוכן שבמקביל התחילו תלונות כדרם של מקבלי טובות... ואני צריך להתעצבן ולענות ולהסביר שזה וזה... לא משנה מה... חיובי או שלילי... מה שבטוח נוצר מצב שדחפתי לעצמי לתוך הפה כל מיני נושאי שיחה מגוונים שכולם סביב דברי תורה או חסד או מצוות... ואז נהייתי מעורר בשיבה... אז בכלל... נהיה עוד נושא שיחה חדש... תעיר אותי לק"ש מג"א... תעיר אותי בשש וחצי עם עיתון... למה שפכת עלי מים?? ולמה צבעת לי את האוזן? (תקופה מסוימת היה לי מנהג להסתובב עם משחת נעליים וכל מי שלא קם לשחרית הייתי צובע לו את האוזן בסיקרא... אגב: אל תעשה את זה... פשוט נגמרה לי המשחה...) בקיצור: כל הנושאים האלו מילאו לי את המקום בכרטיס... כבר לא נשאר לי מקום בג'גה בשביל לדבר שטויות... זהו!!! כאן לראשונה זיהיתי את הפתרון האמיתי!! אם הקב"ה ברא אותך עם תכונה סוערת שאתה מדבר ומדבר וקולך נשמע ברמה... לא יעזור לך שתגזור על עצמך שתיקה... זה לא יחזיק מעמד... וזה גם לא רצון ה'... כי זה דיכוי של תכונה שה' נתן לך... רק מה כן? ? אדרבה... תיצור נושאים שימלאו לך את הפה... תדחוס לעצמך המון המון תחומי שיחה שימלא פיך תהילתו יתברך כל היום תפארתו... וכך וכתב רבינו יונה בפירוש, לאחר שהוא כותב בחריפות אש וגפירת על כל שקרים, וכתב חנפיה וכתב מספרי לשון הרע שאינם מקבלים פני שכינה ואין להם חלק לעולם הבא... שכידוע: מי שקורא את זה... זה ממש מפחיד... רבינו יונה כידוע מאוד מחמיר בזה... אבל בסוף הוא ממתיק את הגלולה ובמשפט קצר הוא נותן לנו את העצה הטובה מה לעשות... איך להתנתק מכל הכיתות האלו...

וזהו שנאמר 'מות וחיים ביד לשון ואוהביה יאכל פריה'. ופירושו - ואוהביה יאכל פריה ואוהב לשון והוא האיש החפץ לדבר תמיד. העצה הנכונה אליו שיאכל פריה שלא יזכר בדברי בטלה. אך בדברי תורה וחכמה ומוסר והבאת שלום בין אדם לחבירו. להצדיק הרבים ולשבח הטוב ולגנות את הרע ולקנא אל האמת. כי יכיתו אין קץ ויכל לקנות לנפשו בלשון. וכאשר הקדים כי חיים בלשון:

שמת לב מה כתוב כאן?? מגלה לנו רבינו יונה: שהתופעה של אנשים שאוהבים לדבר ולא גומרים לדבר... זו לא תופעה חדשה... שלמה המלך כבר מדבר על זה... "מוות וחיים ביד הלשון ואילו 'אוהביה' מי שאוהב לדבר... מה הפתרון שלו?? יאכל פריה!! מה פירוש יאכל פריה?? יארגן לעצמו... יסדר לעצמו שלל נושאים חיוביים ותורניים וגמילות חסד שיקיפו אותו שהלשון שלו תתגלגל סביבם... הנה... תראה איזה רשימה ארוכה מביא לנו השערי תשובה... הנה האיש החפץ לדבר תמיד... העצה הנכונה היא... כעת קח דף ועט ותתחיל לרשום: א. דברי תורה. ב. דברי חכמה. ג. מוסר. ד. הבאת שלום בין אדם לחבירו. ה. להצדיק הרבים. ו. לשבח הטוב. ז. לגנות את הרע. ח. לקנא אל האמת...

ועל זה מסכם רבינו יונה ואומר משפט מבהיל: כי **זכויות אין קץ!!!!** ויכל לקנות לנפשו בלשונו!! למה **זכויות אין קץ???** פשוט מאוד:

בן אדם שמדבר **בלי סוף!!!** תאר לעצמך שהוא מצליח באלגנטיות לגרום שכל הדיבור שלו יתנקז רק לדברי תורה ומוסר וזיכוי הרבים... נו... מה התוצאה?? מדבר **בלי סוף!!!** זכויות **בלי סוף!!!** מה יש פה להבין...

בבחינה מסוימת המאמר הזה הוא סוג של מגילת יסוד של העלון אז נדברו... הרי מה הרעיון של העלון אז נדברו?? ? סוג של **נדברו** כזה... סוג של פטפטת כזו... לא מדובר פה באיזה שטיקל תורה עמוק... ולא מהלכים עמוקים בפנימיות... סוג של "נדברו..." מדברים... ותכל'ס... בשורה תחתונה הנושאים פה הם סביב דברי תורה ומוסר... לשבח הטוב ולגנות הרע... כמו ההגדרה של הרמב"ם בסוף הלכות טומאת צרעת: שיחת כשרי ישראל אינה אלא בדברי תורה וחכמה שנא' אז נדברו ידאי ה'...

לא מדובר פה בשיחת תלמידי חכמים אלא בסה"כ שיחת אנשים כשרים!!! יש פה פטפטת... שיחת כשרים... אבל סו"ס בדברי תורה ומוסר... מישהו פעם היטיב להגדיר לי את העלון שלי... הייתי באיזושהי אסיפה קטנה של כמה מחברי עלונים... ושוחחנו יחד... ומישהו שם העלה נושא: מה קורה כשאין לך מה לכתוב השבוע?? אז מישהו שם צחק ואמר: לאדון אז נדברו אין את הבעיה הזו... למה?? ? כי זה כמו שתגיד שלתחית מזג האוויר אין מה להגיד... מה פירוש... תחזית מזג האוויר זה משהו שאף פעם לא נגמר... תמיד יש תחזית... אז נדברו זה פטפטת... לפטפט זה משהו שאף פעם לא נגמר... ראית פעם מישהו שמודאג של-נשים יום אחד כבר לא יהיה מה לפטפט... אין חשש...

נהיית מההגדרה שלו: עלון אז נדברו זה פטפטת!!!! פטפוטים אף פעם לא נגמרים... רק מה?? הוא שכח דבר אחד: מה אעשה שהפטפוטים שלי מוגבלים!!! אני מוכרח שהפטפטת שלי תהיה בדברי תורה ומוסר ולאהוב הטוב ולשנא הרע... כאן!!! כאן כבר צריך הרבה סייעתא דשמיא ואני

מתפלל לה: 'אנא ה'... היות ואני מוכרח לפטפט!!! יש לי פה פטפטת שבועית... אז אנא... תן לי גם השבוע תוכן תורני ערכי ונחוץ של דברי תורה וחכמה ומוסר ולאהוב הטוב ולשנא הרע ולהצדיק הרבים... וכאן הקב"ה שולח סייעתא דשמיא מידי שבוע לתת לי את הפטפטת השבועית... ה' לא ישאיר אותי עם פה פתוח...

זו הנקודה!!! אם יש לך פה גדול... יום אחד תקבל החלטה נחושה: רבש"ע: אני מהיום מתחיל לפטפט... אבל רק בדברי תורה וחכמה ולהצדיק הרבים ולאהוב הטוב ולשנא הרע... קדימה... מתחילים... אתה פותח איזה תכנית לימוד קצוה"ח בליל שישי... חוץ מזה אתה מחליט לדרוש בשלומם של כל החבורים הצעירים של הישיבה ולעזור להם בכל מה שהם צריכים... ואם אתה אברך... אתה מקבל על עצמך מהיום שכל יוזמה חיובית שיש בקהילה אתה מגיע עם רוח גבית ומפרגן ודוחף ומתעניין... אוה... איזה יופי... מחמיא לכל צעיר שחזר מהישיבה... הלאה... מה עוד...?? לא יודע... אני כבר סומך עליך... (זה מאוד תלוי

בנתונים ובסוג הבן אדם) אבל רגע... בסיידר... עשיתי כדברך... עשיתי משהו... עוררתי פה איזה נושא... זה היה בהחלט טוב בשביל היומיים הראשונים... בא נגיד שזה יספיק גם בשביל היומיים הבאים... אבל זהו... עוד יומיים נגמר לי כל הפטפטת הרוחנית?? אוהו... כאן כבר יש סייעתא דשמיא... מי שה' שם לו פטיפון בתוך הפה... והוא צריך תקציב של פטפטת רוחנית איך למלאות לו את הפה בדברי חכמה ומוסר... אל תדאג... אתה תתחיל וה' יגמור בערך... אבל!!!! תהיה שלם עם ההחלטה הזו!! מהיום אני מחליט לדבר בדברי תורה וחכמה...

בשתי שורות האחרונות אמרתי משפט מוזר: תהיה שלם עם ההחלטה הזו!!! מה יש פה להיות שלם עם ההחלטה? איזה החלטה מדובר??

אז כעת... בשביל להשלים את התמונה... **יש פה נקודה נוספת: ובכן:** בדרך כלל אלו שיש להם תכונה לדבר הרבה וקולם נשמע ברמה... בדרך כלל זה סוג אנשים שחייבים להיות טובילים... זה סוג בן אדם שלא יכול להיות מובל... אם הוא לא יהיה ראש **הקואליציה...** אוטומטית הוא יהיה ראש **האופוזיציה**... אין אצלו משהו באמצע... אצלי נהיה זה התבטא במגבית של ה'תומכי תורה' של הישיבה... אם שיתפו אותי במשחק והייתי בעניינים... אז כולי הייתי אש להבה לעודד ולדרבן לאסוף כסף לת"ת... ותוך יומיים אם היה בטעות איזה אי הבנה ומישהו דחק את רגלי והוציא אותי מחוץ לעניינים... בבת אחת נהייתי אנטי... התחלתי לדבר נגד... וביטול תיירה ואין עניין וסתם מבזבזים כסף... (אתה מבין לבד שרק היום אני יודע להצביע ולקרא לחלוה בשמו... אבל בשעתו היו לי ק"נ טעמים להסביר למה לפני יומיים הייתי תומך מספר אחד... ואיך לפתע השתנו הדברים ואני לא אוהב מזה...)

עכשיו!!! האופי מהסוג שכזה... ברור שהוא צריך ללמוד מוסר ולעבוד על נקיטת הדעת ולשרש את התכונות הרעות... אבל זו כבר עבודת חיים!!! אבל תכל'ס: מה עושים כאן ועכשיו?? **התשובה היא:** אין ברירה!!! תדחוף את עצמך!!! תדאג לעצמך להיות כן בעניינים... כי אתה כזה טיפוס שאסור לך להיות מחוץ לעניינים... גם אם לא בוזר לך... די... אתה כבר עסוק למעלה מהראש... ואתה לא פנוי לפרוייקטים חדשים... אבל אין ברירה... סוג האופי שלי חייב להיות בפנים!! כי אני לא יודע לעמוד מבחון... ברגע שאני מחוץ לעניינים אוטומטית אני נהיה אופוזיציה... (כמובן שהגיל עושה את שלו ויום אחד זה יכול להשתנות...)

אבל כל זמן שלב יודע מרת נפשו... אז אל תחכה לרגע שהחוסר פרגון שלך מתחיל לצאת מהפה בלי שליטה) **אני יכול להגיד לך מניסיון אישי ומזוית אישית:** אותם אנשים שמדברים כל היום על הרקבון של המערכת ועל הפירוק של הממסד ועל הפשיטת רגל של היהדות החרדית... אחד מהנואמים מהסוג הזה זה היה אני בעצמי... (אתה מוזמן לקרא את העלונים הראשונים שלי... עכשיו ככה: לשמוע את נבואות הזעם האלו... זה עושה מאוד רע!!! כי אם הנתונים האלו הם באמת כאלו עגומים. אז הציבור שלנו נמצא באמת במצב מאוד מאוד קשה... אז זהו שאני אומר לך עם יד על הלב: תהיה רגוע!!! לציבור החרדי יש בעיה אחת ויחידה!!! מה הבעיה??

שיש יהודי אחד שקוראים לו שמואל פולק... שלפי התכונות שה' נתן לו יש לו פה גדול והוא צריך לדבר מתוך המערכת... (וכדאי למערכת שהוא יהיה בפנים כי הוא כח... כי ברגע שהוא מתחבר למשהו הוא מנוע חזק... כי הוא יכול לעשות דברים טובים...) דא עקא: שכל זמן שהוא מרגיש מחוץ לעניינים... את היהדות החרדית בפשיטת רגל... והכל מתרסק... ופירוק פנימי... ואי לך: מה יעשה הציבור החרדי כדי למנוע ברגע שאחיו את הטטטאלית שלו?? אז מה לעניינים וזו הייתה שומעת בקולי אז היו לוקחים את שמואל פולק ומכניסים אותו לעניינים וזו היינו מונעים את הפשיטת רגל... אבל מה קורה אם היהדות החרדית לא שומעת בקולי?? (כי מי אמר בכלל שיש כזה גוף) אז מה יעשה שמואל פולק??

וכעת אני חוזר שוב לאיפה שהתחלתי!! אותו שמואל פולק היה צריך לקבל החלטה: היות ויש לי אפשרות להיות אופוזיציה ולהתעסק כל היום עם הלוקיות והעוולות והחסרונות והבעיות... אני מחליט על דעת עצמי... לדחוף את עצמי לקואליציה ולדבר חיובי... להשתדל להועיל כמה שאפשר ולא לדוש בבוץ של השני... הנה לך עניין של החלטה...

אתה אחד שמדבר הרבה!!! יש לך אפשרות לדבר כל היום נגד הקהילה והממסד... ואתה יכול באותה מידה להכניס את עצמך לעניינים ולעשות רק טוב... זה עניין של החלטה! ואני אומר לך: תדחוף את עצמך פנימה!! כי מבפנים עושים טוב... ומבחוץ בעיקר שופכים בוץ וזה לא עוזר כלום... רוצה עוד דוגמא?? יש שתי לקויות בציבור החרדי!! יש את אלו שלא שומעים בקול הרבנים... יש את הפוליטיקות שבבתים של הרבנים... נו... כעת שתי נושאים לפניך... איך בוחרים באיזה פטפטת להתמקד?? תלוי... אם אתה מחפש אמת!! האמת היא שאנחנו צריכים להתחזק בלשמוע בקול גדולי ישראל... אבל אם אתה רוצה להיות עסיס... הכי כף לדבר על זה שהמשבקים צריכים להתחזק... זה הרבה יותר גישמאק... פה זה עניין של החלטה!!! האם אני רוצה לטוהר את הפטפטת שלי או להשאיר אותה אין שם... בבוץ ובכלכלך...?? ? זו כמעט שאלה של מות וחיים... זו שאלה של זכויות אין קץ... מול... מול...